

Data de sembra en funció de les varietats de pèsol proteaginós

oct. 27, 2020 |

La resistència de les varietats de pèsol proteaginós al fred determina en gran mesura la seva data de sembra en moltes zones productores. A les més fredes, on són habituals sembres precoces de finals d'octubre i novembre, s'han d'utilitzar les varietats de pèsol d'hivern que mostren una major resistència al fred. Pel contrari, en les més temperades o en sembres de primavera en les fredes s'han de cultivar varietats de pèsol de primavera.

Les varietats de pèsol proteaginós es poden classificar en funció de la seva resistència al fred en tipus hivernal o primavera. Les hivernals són les menys sensibles a danys per glaçades i, en conseqüència, les més aptes per a sembres precoces en zones fredes. També són les menys susceptibles a patir danys de bacteriosis (*Pseudomonas syringae*). A la Figura 1 es pot observar la resistència al fred d'algunes varietats. Entre les més resistents hi ha FRESNEL, GANGSTER i FLOKON; pel contrari, INDIANA i CURLING mostrarien una major sensibilitat.

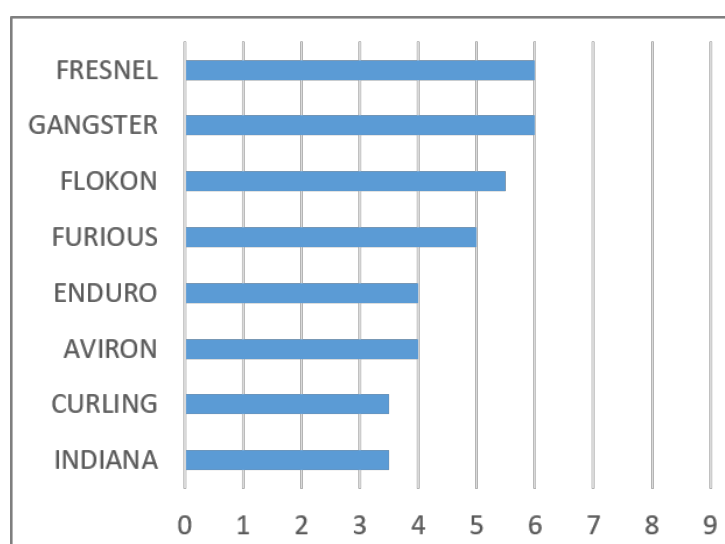

Figura 1. Resistència a la fred de les varietats de pèsol proteaginós d'hivern (escala 0-9, on 9 és resistent). Gràfic elaborat a partir d'informació de Terres Inovia, 2019.

Les zones productores de pèsol es poden classificar en funció del règim tèrmic en fredes, temperades i càlides (Figura 2). Aquest condiona en bona mesura les varietats que hi

presenten una millor adaptació.

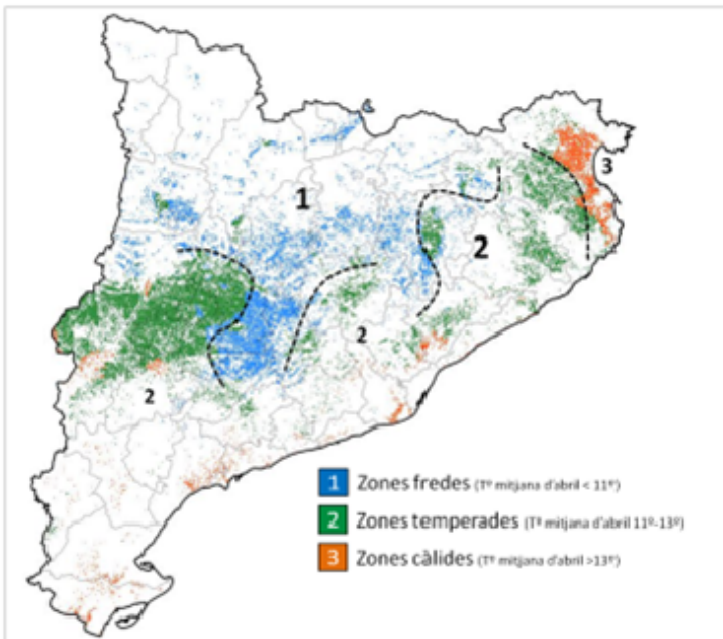

Figura 2. Zones agroclimàtiques de Catalunya en funció del règim tèrmic.

Tenint en compte el tipus de material vegetal i les zones agroclimàtiques, es poden establir uns períodes òptims per la sembra (Figura 3).

En les zones fredes és recomanable sembrar només varietats hivernals en les dates més primerenques, des de finals d'octubre i fins a mitjans de novembre. En tot cas, cal evitar la sembra massa precoç de varietats de tipus primavera, per tal de disminuir el risc de danys per fred. Les lesions provocades a les plantes degudes a gelades hivernals són la principal font d'infeccions posteriors de bacteriosis (*Pseudomonas syringae*), a les que les varietats de primavera en sembres precoces són especialment susceptibles. Aquestes s'han de sembrar un cop hagin passat els freds hivernals, el mes de febrer.

En les zones temperades es poden sembrar varietats hivernals tot i que es recomana no fer-ho més enllà del mes de novembre. En aquestes zones i en les més càlides també es poden sembrar varietats de primavera a la tardor.

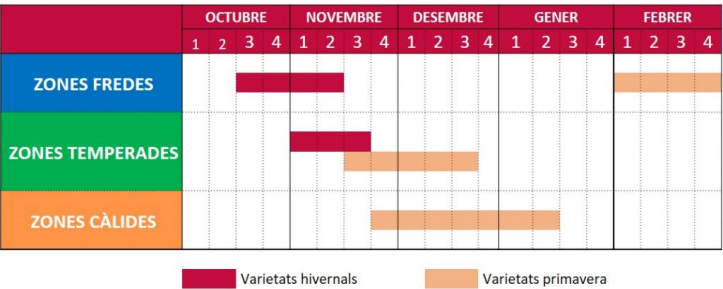

Figura 3. Període de sembra recomanat en funció de les zones agroclimàtiques i del tipus de

material vegetal (hivernal o de primavera)

AUTORS

JOAN SERRA

IRTA Programa de Cultius Extensius
Sostenibles (Mas Badia)

ROSER SAYERAS

IRTA Programa de Cultius Extensius
Sostenibles (Mas Badia)

JOAN FAÑÉ

IRTA Programa de Cultius Extensius
Sostenibles (Mas Badia)

EDUARD GONZALO

IRTA Programa de Cultius Extensius
Sostenibles (Mas Badia)